

jo ogsaa i høi Grad svække den tilstedeværende Arbeidskraft i den enkelte Landsdel. Jeg mener altsaa, at Alt peger hen paa, at man skal gaa succesrikt frem, men man maa ikke som nu staa helt stille; thi da komme vi ikke videre. Jeg har derfor med stor Ængstelse set den efter mit Skjøn hvert Aar tiltagende Tilbøielighed i det andet høie Thing til at afsnappe Jernbanebevillingerne navnlig med Hensyn til jydste Anlæg. Jeg har med Ængstelse set, at man hvert Aar er tilbøielig til at forlange større Tilskud af Kommunerne. Det er nok som blevet udhævet og kan ikke benægtes, at Kommunerne Aar for Aar ere i Tilbagegang, og det staaar derfor i omvendt Forhold til Kommunernes Evne, at man nu forlanger større Tilskud.

Spvad den her foreslaaede Bane angaar, da er der ogsaa her efter min Mening forlangt et altfor høit Tilskud, nemlig af 50,000 Kr. pr. Banemil. Jeg vil derfor henstille til det ærede Udvalg, som faar Sagen under Overveielse, at dette Tilskud bliver betydeligt nedsat; men da der er falden mange Ytringer i samme Retning, skal jeg ikke dvæle herved.

Der er i Dag omdelt Betænkning over et Lovforslag, det vidtløftige Baneanlæg i en endnu nordligere beliggende Del af Jylland, tilbøielig ogsaa i den Del af Jylland, som vi her beskæftige os med, nemlig Himmerland, og jeg skal da blot med Hensyn hertil ligeledes i sin Almindelighed udtale, at jeg vil haabe, at disse Baner ogsaa maa kunne komme til Udvikling, komme ind i Virkelighedslivet. Om det sker i denne Sæson eller i den kommende, derom er det jo ikke saa vanskeligt at være Profet. Jeg betvivler, at det vil kunne lykkes med alle disse Baner eller selv blot med de betydeligste af dem, men jeg vil udtale det Haab, at deres Fremtid ikke vil ligge for langt borte. Med Hensyn til det Baneanlæg, som vi her beskæftige os med, da foreskammer det mig, at det er blevet meget træffende udtalt af den foregaaende ærede Taler (Thorup), at man maa se at komme til Enighed om det for dog at faae begyndt igjen og for ogsaa at faae fremmet, mener jeg, det tilsvarende Lovforslag, som vi før drøftede, nemlig den sjællandske Bane; thi selv om de ikke paa nogen Maade ere sammentob-

lede — som jo det tekniske Udtryk er for den Slags Lovforslag — saa kan man dog nok forstaa, at deres Skjæbne vil afhænge i høi Grad af hinanden, og derfor er det mit Ønske, at der maa komme Noget ud af Sagen, og at der maa komme Noget ud af den allerede i denne Samling. Naar det er blevet sagt, at man vil vælge for den Bane, der her drøftes, en Linie om ad Aalestrup, saa finder jeg dette i høi Grad formaalstjenligt. Der vil derved blive en naturlig Tilnytning til en Sidebane til Viborg, det være sig nu, at denne Sidebane bliver af et privat Baneanlægs Natur og kommer frem altsaa strax, eller det være sig, at den kommer senere frem, og da mulig som Statsbane. Jeg ser ikke saa stort paa et Baneforslag, selv til et privat Baneanlæg, som flere ærede Talere have gjort. Jeg mener, at Viborg Amt — jeg kan jo ikke tale som Repræsentant for Amtet — med sine 19,000 Tdr. Hartorn mulig nok vil træde til med et klæffeligt Bidrag, da Amtet ogsaa har bidraget paa anden Maade til Baneanlæg i de mere affides Egne af Amtet, s. Ex. til Søllingbanen til Slingør, og har ydet sit Bidrag der gjennem mange Aar. Jeg mener ogsaa, at hvis der skal blive Tale om et saadant privat Baneanlæg, maatte man ønske at faae et saa stort Statsstilskud som muligt, og at der maatte blive henstillet til Kommunerne, om de vilde imødekomme det eller ikke; thi jeg kan ikke billige den Fremgangsmaade, at man her skal paakrøbere dem et Baneanlæg saaledes, at de skal være nøbte til at acceptere det efter den Form, som Lovforlaget maatte give det. Det finder jeg er en komplet Urimelighed. Naar et Baneanlæg er privat, da bør Kommunerne efter den Maade jeg ser paa det, adspørges, om de ville gaa med dertil eller ikke.

Judenrigsministeren (Ingwerslev):

Der var et Par ærede Medlemmer og særlig den sidste ærede Taler, der lagde Vægt paa et Moment, som jeg indrømmer har sin Betydning, nemlig det, om man ikke snart kunde komme til at begynde paa Jernbaneanlæg her i Landet. Jeg har ogsaa i Fordraget dette Moment frem, da jeg lægger megen Vægt paa, at det kommer ind med,